

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 19905 15 U
Sarajevo, 26.04.2017. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Enide Hadžiomerović i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja Bosna i Hercegovina, Fond za povratak Bosne i Hercegovine, ulica Džemala Bijedića 39/II, Sarajevo, protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-37-220-2/15BA od 17.9.2015.godine tužene Bosna i Hercegovina-Agencija za zaštitu ličnih/osobnih podataka, u upravnoj stvari pristupa ličnim podacima, na nejavnoj sjednici održanoj dana 26.4.2017. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Agencije za zaštitu ličnih podataka broj: UP1 03-1-37-1-37-220-2/15BA od 17.9.2015.godine prigovor protiv Fonda za povratak Bosne i Hercegovine, zbog onemogućavanja pristupa njenim ličnim podacima usvaja se kao osnovan, dok se u dijelu obrade ličnih podataka od strane neovlaštenog lica odbija kao neosnovan. U stavu 2. Nalaže se Fondu za povratak Bosne i Hercegovine da dostavi informaciju o njenom bolovanju i u stavu 3. Fond za povratak Bosne i Hercegovine je dužan u roku od 7 dana od dana prijema Rješenja, izvršiti naloženu upravnu mjeru pod tačkom II. dispozitiva Rješenja, te o tome pismeno obavijestiti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini u istom roku.

Tužitelj podnosi tužbu protiv osporenog rješenja iz razloga što u upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja nije postupljeno po pravilima postupka i što činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno te je rješenje nezakonito. Navodi da se zaposlenica Fonda za povratak BiH, obratila urgencijom broj: UP103-12-1-13-1 od 18.05.2015.godine sa zahtjevom da joj se u skladu s odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama dostavi akt pregled bolovanja za 2012, 2013, 2014 i 2015. godinu, radi podnošenja tužbe zbog zlostavljanja na radnom mjestu. Fond je u zakonskom roku donio rješenje kojim je odlučio po zahtjevu podnositeljice prigovora broj: UP1-03-12-1-13-3/15 od 28.8.2015.godine kojim je odbio zahtjev jer se njen zahtjev ne može smatrati informacijom u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama već se radi

isključivo o informaciji koja se obrađuje u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka. Fond za povratak BiH je tom prilikom ocijenio da se radi o zloupotrebi prava podnošenja ovog zahtjeva jer je na zahtjev podnositeljice iz decembra 2014.godine dana 17.02.2015.godine, Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo izvršio vještačenje zdravstvenog stanja podnositeljice, a sve podatke za njeno radno mjesto, na posebnom obrascu, popunio je Fond za povratak kao poslodavac te je samim tim bio upoznat sa cijelim slučajem bolovanja i vještačenja za podnositeljicu. Slijedom iznesenog, tužitelj navodi da su se desile određene nepravilnosti i propusti kompletnog postupka vještačenja za Nadalje, rješenje kojim je tužitelj odbio podnositeljicu zahtjeva za pristup podacima je u pouci sadržavalo da se žalba može podnijeti Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara BiH, a u međuvremenu Agencija za zaštitu ličnih podataka BiH u skraćenom postupku bez mogućnosti izjašnjavanja tužitelja donosi rješenje osporeno rješenje kojim udovoljava njenom zahtjevu i nalaže Fondu za povratak da dostavi tražene podatke obrazlažući da je to u skladu s članom 25. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH. Tužitelj je postupio po rješenju Agencije i odmah sačinio akt te dostavio podatke za periode 2012.2013. 2014. i 2015.godinu ali je postupio i po rješenju koje je u međuvremenu donijelo Žalbena vijeće pri Vijeću ministara BiH i vratilo tužitelju predmet na ponovno odlučivanje. Tužitelj navodi da je postupio u cijelosti po traženom, a Agencija za zaštitu ličnih podataka je odlučila da kazni odgovorna lica u Fondu za povratak te je podnijela i krivičnu prijavu protiv direktora Fonda i zaposlenih lica. Tužitelj konačno navodi da se u konkretnom slučaju radi o zloupotrebi svih pravnih insituta od strane podnositeljice zahtjeva pa zbog svega navedenog je mišljenja da je osporeno rješenje nezakonito kao i prekršajni nalozi protiv , zbog čega predlaže da Sud nakon provedenog postupka donese presudu ,a osporeno rješenje Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini broj: UP1-03-1-37-1-220-2/5 od 17.09.2015.godine i prekršajni nalozi izdati protiv , v.d. direktora Tužitelja, te , zaposlenih kod Tužitelja poništavaju se.

U odgovoru na tužbu od 17.11.2015.godine, tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH Sarajevo, u cijelosti ostaje kod osporenog rješenja te smatra da je osnovano i zakonito te predlaže da Sud Bosne i Hercegovine donese odluku da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH", broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Agencija za zaštitu ličnih podataka BiH je donijela osporeno rješenje broj: UP1 03-1-37-1-37-220-2/15BA od 17.9.2015.godine kojim je usvojen prigovor podnositeljice zbog onemogućavanja pristupa njenim ličnim podacima te je naloženo Fondu za povratak BiH da u roku od 7 dana dostavi tražene podatke dok je odbijen kao neosnovan prigovor podnositeljice za obradu ličnih podataka od strane neovlaštenog lica. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je Agencija donijela rješenje iz razloga što Fond za povratak nije ocijenio da li tražena informacija podpada pod neki izuzetak propisan u članu 24. stav (2) i 28. stav (1) Zakona o zaštiti ličnih podataka „Službeni glasnik BiH“ 49/06 do 89/11 U odnosu na prigovor da je obradu ličnih podataka izvršila neovlaštena osoba iz Fonda za

povtatak BiH, Agencija je odbila kao neosnovan jer nije bilo obrade podataka suprotno pravičnosti i zakonitosti od strane neovlaštene osobe.

Po ocjeni ovog vijeća, pravilno je postupila tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka BiH kada je usvojila prigovor podnositeljice u dijelu kojim se onemogućava pristup njenim ličnim podacima. Cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH, broj: 49/06, do 89/11) jeste da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu ličnih podataka koji se na njih odnose. Principi zakonite obrade ličnih podataka propisani su članom 4. do 21 ovog zakona. U članu 25. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH (Službeni glasnik BiH broj: 49/06 do 89/11) propisano je da je, ukoliko nije u suprotnosti sa zakonom, kontrolor na osnovu zahtjeva nosioca podataka dužan, jednom godišnje, bez naknade dostaviti dostaviti informacije u vezi s obradom njegovih ličnih podataka, u skladu sa stavom 3. Kontrolor je dužan dostaviti traženu informaciju u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

U skladu s članom 4. citiranog Zakona, lični podaci obrađuju se samo u mjeri i obimu koji je neophodan za ispunjenje određene svrhe. U konkretnom slučaju informacije o bolovanju podnositeljice prigovora spadaju u njene lične podatke sa kojima je upoznata, a njihovo dostavljanje ni na koji način nije protivno javnom interesu koji je propisan u članu 9. Zakona.

Nadalje, nije osnovan prigovor tužitelja da se u konkretnom slučaju radi o izuzetku, primjeni člana 8. Zakona o slobodi pristupu informacijama citirani član propisuje da je potrebno **utvrditi** izuzetak, a ne samo odbiti zahtjev pozivajući se na ovaj član bez ikakvog obrazloženja, kako to proizilazi iz rješenja Fonda za povratak BiH broj: UP1-03-12-1-13-3/15 od 28.8.2015. godine. Nadalje tužitelj u tužbi ističe da se podnositeljica u svom zahtjevu za pristup informacijama trebala pozvati na odredbu člana 25. stav 1. međutim, podnositeljica nije morala navoditi nikakve članove Zakona.

Kako je predmet ovog upravnog spora ocjena zakonitosti konačnog upravnog akta tužene Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka u BiH koji se odnosi na zakonitost pristupa i obrade ličnih podataka, ostali prigovori tužitelja nisu od značaja za pravilno i zakonito rješenje konkretne pravne stvari, a o istima osporeno rješenje sadrži relevantna obrazloženja, ovaj sud je stanovišta da je tužena Agencija postupala u skladu sa njenim nadležnostima iz člana 40. Zakona o zaštiti ličnih podataka.

Slijedom iznesenog Sud je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 49/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo